

TEAMWORK!

EEN AFSTUDEERATELIER IS EEN PROJECT
 WAAROP VIERDEJAARS (SAMEN)
 KUNNEN AFSTUDEREN. ANNE
 SMULDERS (27) EN AMBER DE BRUIN
 (21) KOZEN VOOR SURINAME, TOM
 WINNUBST (24) EN MAURICE PLAT (23).
 ZOCHTEN HET DICHTER BIJ HUIS.
 KRACHTWIJKEN HAARLEM-OOST.

Afstudeeratelier: Krachtwijken
 Haarlem-Oost
 Wie: Tom en Maurice
 Waarom: omdat er potentie zit
 in een zogenoemde 'probleem-
 wijk'

Maurice: "Ik heb hiervoor mbo Elektrotechniek gedaan en hield mij tijdens mijn stage bezig met historische gebouwen, zoals Pakhuis de Zwijger in Amsterdam. Het moderniseren van oude gebouwen trok mij aan, dus koos ik voor Bouwkunde."

Tom: "Bouwkunde zit bij ons in de familie. Tijdens mbo Bouwkunde liep ik stage op een architectenbureau en toen merkte ik dat architectuur het beste bij mij past."

Maurice: "De overstap van mbo naar hbo is pittig. Mbo is meer praktijkgericht en wiskunde en mechanica zijn op het hbo lastig in het begin, maar het is te doen. Zeker als je het leuk vindt." Tom: "Ik heb de verkorte versie van drie jaar gedaan, omdat ik al mbo Bouwkunde had, maar ook dat viel reuze mee."

Maurice: "Na anderhalf jaar koos ik voor Stedenbouw, een vrij nieuwe specialisatie binnen

Bouwkunde. Dit is eigenlijk de stap voordat de architect met het ontwerp aan de slag gaat. Een stedenbouwkundige doet onderzoek naar en maakt een ontwerp van de openbare ruimte. Denk daarbij aan de plek van de gebouwen, maar ook aan de wegen, waar zijn voorzieningen, waar is bijvoorbeeld de bushalte en hoe zit het met de ontsluiting van de wijk? Stedenbouw heeft voor veel mensen betekenis." Tom: "Bij Architectuur, mijn specialisatie, ben je echt bezig met ontwerpen. Ik koos voor Krachtwijken Haarlem-Oost omdat de plek en het thema mij aansprakten: een zogenoemde probleemwijk waar je iets moois voor mag ontwerpen."

Maurice: "Allereerst hebben we met z'n achten een onderzoek gedaan naar de wijk. Dan ga je de wijk in kaart brengen volgens de 1-2-3 methode. Dat betekent dat je start vanaf een bepaald punt en bij elke kruising links of rechts gaat. Zo maak je een 'web' en zie je hoe de wijk verbonden is met de rest van de stad."

Tom: "Het onderzoek duurde zes weken en werd een dik boekwerk van zo'n tweehonderd pagina's met kaarten en conclusies."

Maurice: "Eén van die conclusies was dat delen van de wijk prima verbonden zijn met het centrum en de rest van de stad. Die plekken hebben dus potentie. Elk van ons heeft toen een plek gekozen waar iets mee moest gebeuren. Ik ging aan de slag met een plek aan de rand van de wijk, aan het Spaarne, tussen het historische centrum en de wijk in. Daar waren veel sportvelden en mijn opdracht was om uit te zoeken hoe je die kon combineren met de stad. Ook moesten er woningen komen. Als stedenbouwkundige kijk je dan hoe de wegen lopen, wat de functie is van de plek, welke behoeften er bestaan bij de bevolking en waar gebrek aan is. Een idee was ondermeer het vervangen van drie grasvelden door twee kunstgrasvelden waardoor je minder onderhoud hebt, en een parkeergarage onder de velden. De gemeente Haarlem was ook bij het project

Tom en Maurice willen allebei verder studeren: Tom Architectuur aan de TU Eindhoven en Maurice Urbanism aan de TU Delft

Anne gaat twee jaar Architectuur studeren aan de TU in Delft en daarna wil hij als architect gaan werken. Amber wil eerst een jaartje de markt verkennen, werken en nadenken over wat ze wil gaan doen met haar studie.

betrokken. Zij waren erg geïnteresseerd in onze aanpak. Natuurlijk hadden zij ook eisen, zoals woningbouw en de Schipholweg als entree tot de stad. De woningen mochten ook niet hoger zijn dan vijf verdiepingen en er moesten winkels onder komen en een kinderdagverblijf."

Tom: "Ik heb gekken naar een andere plek, het Reinaldapark. (Mijn ontwerp was een parkgebouw: drie gebouwen met in totaal 80 woningen, een kinderdagverblijf en horeca en onder de gebouwen een parkeergarage. Dan ga je eerst kijken naar andere ontwerpen van parkgebouwen. Ik koos voor drie lage gebouwen, omdat het toch een park is. En dan ga je schetsen. Daarbij moet je overal rekening mee houden: gevels, constructie, daglicht, brandveiligheid en indeling van alle functies in het gebouw."

Maurice: "Het is een extra leuke opdracht omdat het een echt project is. De gemeente 'wil graag onze oplossingen horen, maar helaas is het in deze tijden wat lastiger om plannen van deze omvang te realiseren."

Afstudeeratelier:
herbestemming
Sri Lanka
Wie: Anne en Amber
Waarom: buitenland is een
extra uitdaging

Anne: "Ik vind het leuk om gebouwen te ontwerpen, dus koos ik na anderhalf jaar voor Architectuur. Maar Bouwkunde is meer dan een mooi huis ontwerpen."

Amber: "Het brede van de studie is interessant. Ik ben de Bouwtechniekant op gegaan. Je ontwerpt geen gebouwen, maar bent op een andere manier creatief bezig. De bouwtechniker kijkt of datgene wat de architect in zijn hoofd heeft ook mogelijk is. Het is het 'lezen' van een ontwerp. Bouwtechnici zijn de technici van de architectuur. Je houdt je bezig met het berekenen van temperatuurverschillen van binnen naar buiten, veiligheidsaspecten, het geluidsniveau, belastingen van materiaal, materiaalkeuze en de bouwvolgorde."

Anne: "In Suriname ging het om een aantal herbestemmingprojecten. We wisten niet precies welke we zouden gaan doen toen we erheen gingen."

Amber: "Toen we begonnen aan het atelier hebben we een vooronderzoek gedaan: welke projecten zijn er, wie is erbij betrokken en hoe werkt dat in Suriname?"

Anne: "In Paramaribo staan veel verrotte, houten panden die op de Unesco Werelderfgoedlijst staan. Deze panden worden niet gerenoveerd omdat er geen geld voor is. Maar afbreken is verboden. Het mag toch niet afgebroken worden en kan er toch niets anders op die plek komen? Er is een aantal partijen betrokken bij de herbestemming: stadsherstel Amsterdam, renovatiewerken van de stad Amsterdam en het bisdom Suriname."

Amber: "Wij wisten van tevoren niet precies welk project we toegewezen zouden krijgen. We hebben tickets gekocht, een aantal afspraken gemaakt en we zijn gegaan."

Anne: "Via een Belg die bij het bisdom werkt, kwamen we uiteindelijk terecht bij een braakliggend terrein van 120 bij 140 meter.

Daarop stond een gebouw uit de jaren zestig dat gebruikt werd als jeugdcentrum. Verder was er een basketbalveld en een kindermuseum. Het terrein is van het bisdom en zij stelden aan ons de vraag: wat kan hiermee gebeuren?"

Anne: "Natuurlijk ga je eerst het terrein en het gebouw verkennen. Eerst zie je alleen een verkort pand, maar daar moet je doorheen kijken."

Amber: "Ik dacht: het ziet er interessant uit, maar je moet het van de binnenkant zien. Hoe zit het gebouw in elkaar. Alle details wil ik bekijken, van de muren tot het kleinste schroefje."

Anne: "Ik keek meer naar het hele terrein. Eerst heel ver kijken en dan inzoomen. Een ontwerpproces ontwikkelt zich langzaam. Het bisdom wilde dat er woningen en kantoren op kwamen. En het terrein moest geen geld kosten, maar geld opleveren. Ik kreeg er meteen een beeld bij. Maar je laat alle mogelijkheden open. Je gaat info verzamelen over wat allemaal kan. Ik ging daarna een huizenblok schetsen, met installaties erin, dus licht, beveiliging, ventilatie en airco."

Amber: "En ik ging kijken en berekenen of dat allemaal kon. Ik ben bezig met de constructie, Anne met het ontwerp. Ik doe de technische analyse van het gebouw. Hoe is de staat van de kozijnen, hoe is de ventilatie? Ik ging kijken hoe de dakgoten het beste aan de afvoerpijpen bevestigd kunnen worden, terwijl Anne bezig was met het tekenen van de nieuwe ruimtes in het gebouw. Dat loopt kriskras door elkaar."

Anne: "Ik beneden als architect bijvoorbeeld dat er grote ramen in het gebouw moeten komen. Er moet dus zoveel mogelijk glas in. Die ramen moeten aan de constructie worden bevestigd.

Een bouwtechniker rekent alles door zodat de totale constructie ook stevig blijft."

Amber: "Dat betekent de hele tijd overleggen. Als het niet kan, moet het over en moet je opnieuw beginnen."

Anne: "Uiteindelijk koos ik voor een rijtje starterswoningen, kantoren met een conferentiezaal, een kinderdagverblijf en horeca. Uit de horeca kan dan geld voortvloeiën. Het kindermuseum blijft staan.

Dat was nog in redelijke staat. Het leuke van dit project is dat het geen echte opdracht is, maar dat de mensen wel inspiratie kunnen opdoen uit ons ontwerp, en misschien nemen ze er wel iets uit over. Dat geeft een extra dimensie aan de opdracht. De financiering blijft lastig, er is gewoon geen geld."

Amber: "Het waren realistische omstandigheden waaronder we moesten werken. We moesten rekening houden met de kosten, het klimaat, de ventilatie en de mogelijkheden ter plekke."

Anne: "Bouwen met de materialen die aanwezig zijn, zoals hout en graniet. Zo zijn we in de jungle bij een houtzagerij geweest."

Amber: "We zijn drie weken in Suriname geweest. Dat is kort, maar het was een geweldige tijd."

Anne: "Van het gebouw en het terrein hebben we honderden foto's gemaakt. Van elk kiertje, elk hoekje, elke constructie. Terug in Nederland hadden we dus een berg aan informatie, maar soms was het best moeilijk. Hoe zag dat ene stukje er ook alweer uit?"

Amber: "De eindpresentatie is een projectverslag inclusief analyse van het terrein, de ontwerpen en de berekeningen."

